

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/30/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200601
Dátum vydania rozhodnutia:	11.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011200601.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: P., bytom G., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o príplatok k dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/66/2011-15 zo dňa 15.2.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/66/2011-15 zo dňa 15.2.2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením postupom podľa § 250p OSP odmietol ako oneskorene podaný opravný prostriedok navrhovateľa smerujúci proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 29.1.2009 o nepriznaní príplatku k dôchodku podľa zákona č. 274/2007 Z.z. o príplatku k dôchodku politickým väzňom (ďalej len „zákon č. 274/2007 Z.z.“). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie tvrdiac, že opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 29.1.2009 podal včas a to ústne v pobočke odporkyne dňa 10.2.2009, no keďže vo veci sa nekonalo a spísané podanie sa v jeho spise nenachádzalo, podal opravný prostriedok znovu. V ďalšom poukazoval na to, že v zmysle právnych predpisov spĺňa podmienky pre vznik nároku na uvedený príplatok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 a § 250l ods. 2 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu, ako aj z pripojeného spisu krajského súdu sp. zn. 7Sd/49/2009 zistil, že odporkyňa rozhodnutím zo dňa 29.1.2009 v spojení so zmenovým

rozhodnutím zo dňa 2.7.2009 nepriznala navrhovateľovi príplatok k dôchodku podľa ustanovení zákona č. 274/2007 Z.z. Rozhodnutie obsahovalo riadne poučenie o práve napadnúť ho opravným prostriedkom v 30-dňovej lehote od doručenia na príslušnom krajskom súde alebo v sociálnej poisťovni a navrhovateľovi bolo doručené do vlastných rúk dňa 6.2.2009.

Navrhovateľ podal dňa 10.2.2009 opravný prostriedok a to formou spísania pracovníčkou odporkyne. Po podaní tohto opravného prostriedku sa začalo preskúmovacie konanie na krajskom súde vedené pod sp. zn. 7Sd/49/2009. Z dôvodu, že navrhovateľ vzal svoj opravný prostriedok späť (čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 25.6.2010), krajský súd uznesením č. k. 7Sd/49/2009-30 zo dňa 25.6.2010 s poukazom na ustanovenie § 250h ods. 2 v spojení s § 250d ods. 3 OSP konanie o opravnom prostriedku zastavil. Toto uznesenie bolo doručené navrhovateľovi do vlastných rúk dňa 1.7.2010 a dňa 17.7.2010 nadobudlo právoplatnosť.

Dňa 5.4.2011 podal navrhovateľ na krajský súd nový opravný prostriedok smerujúci k preskúmaniu vyššie uvedeného rozhodnutia odporkyne zo dňa 29.1.2009. Krajský súd tento návrh uznesením odmietol ako oneskorene podaný, pretože 30-dňová lehota na podanie opravného prostriedku uplynula navrhovateľovi už dňa 10.3.2009.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Vzhľadom na vyššie uvedené nemohol odvolací súd považovať odvolacie námietky navrhovateľa, že pôvodne podaný opravný prostriedok nebol založený do spisového materiálu odporkyne a nekonalo sa o ňom, za relevantné. Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci takto boli dané podmienky odôvodňujúce odmietnutie opravného prostriedku navrhovateľa z dôvodu, že bol podaný oneskorene.

Krajský súd teda nepochybil, keď opravný prostriedok navrhovateľa s poukazom na § 250p OSP odmietol a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie prvostupňového súdu podľa § 219 OSP ako správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.